

med en Dpoffrelse af langt større Capital, end der her fra Statens Side er Spørgsmaal om, og hvad Finantkassen angaaer, saa troer jeg, at der virkelig ligger Penge nok der; jeg troer, at der er en temmelig klækkelig Pengebehovsning og Midler tilstede til fra Statens Side nu at kunne fremme Jernbaner. Det er ikke saameget om at gjøre, at den Jernbane, som er bleven vedtagen i Loven af 4de Marts d. A., bliver fremmet, men derimod, at Jernbane-Anlæg i det Hele herefter ville blive fremmede. Man vil kunne svare, at hele Jernbanespørgsmaalet ikke hører ind under denne Sag; men da det i den foreliggende Tillægsbevilling stillede Forslag er den eneste Livsytring, man seer af Ministeriets Interesse for Jernbanefagernes Fremme her, og det Gæste, man synes at kunne vente i denne Sæsson, saa troer jeg, at det er berettiget her under denne Sag at reise dette Spørgsmaal.

Indenrigsministeren: Det er vistnok aldeles berettiget at reise det Spørgsmaal, som den ærede Rigsdagsmand første Gang reiste; men derimod ere de Slutninger, som han vilde uddrage af mit Svar, aldeles uberettigede (**Bregendahl:** Det er glædeligt!). Ja, jeg troer sandelig ikke, at der med nogen Føle af mit Svar kunde udledes nogen saadan Slutning, men jeg anseer det for upassende ved nogle ufrugtbare Ord her at give Vidnesbyrd om Kjærlighed eller Ikkæjærlighed. Naar Conjunctionene ere saadanne, at Loven kan gennemføres, saa skal den ærede Rigsdagsmand faae at see, om jeg spiller nogen Tid eller ikke; men det vilde være aldeles latterligt, om jeg vilde troe ved Kjærlighed til den jydske Jernbanefag at kunne have de Vanskeligheder, som ligge i det europæiske Pengemarked. Den ærede Rigsdagsmand maa jo vide, at Loven har stillet en i finantfiel Henseende begrændset Raadighed til Ministeriets Disposition; den ærede Rigsdagsmand maa vide, hvilken Myndighed det er, der i saa Henseende er givet, og at der ingenlunde til denne Sags Fremme er stillet enten de Millioner, som ligge i Kongerigets Kassebeholdning og Reservefond, eller endnu mindre dem, der ligge i Drefunds-fonden, til Indenrigsministeriets Disposition. Spørgs-

maalet er, om der med de finantfielle Bilkkaar, som ere givne i Loven af 4de Marts 1857; er noget fornøstigt Menneffe, som kender Forholdene, der kan have Grund til at troe, at der skulde være sluttet nogen Contract i Løbet af denne Sommer; jeg gad see den fornøstige Mand, som vilde paastaae det.

Bregendahl: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har talt to Gange.

Bregendahl: Jeg veed ikke, om jeg har Ordet?

Formanden: Hvis den ærede Rigsdagsmand ønsker Thingets Samtykke dertil, skal jeg foreslaae det (Stemmer: Ja, ja!). Den ærede Rigsdagsmand har Ordet.

Bregendahl: Jeg skal kun paa den ærede Ministers sidste Udtalelse svare, at jeg troer, at mit Spørgsmaal idetmindste kunde opfattes saaledes, at det gik ud paa, hvorledes Ministeriet i det Hele agtede at fremme Jernbaneanlæg. Der er et Middel, som meget vel staaer til Regjeringens Raadighed, og det er at komme og begjære en yderligere Bemyndigelse; og man skal dog vel ikke antage, at Regjeringens Virksomhed for Jernbanefagen skal være affluttet med Loven af 4de Marts 1857, som den selv efter de tilstedeværende Forhold ikke anerkjender længere at være brugelig.

Indenrigsministeren: Jeg skal dertil bemærke, at jeg slet ikke erkjender, at der er nogen overveiende Sandsynlighed for, at de nuværende Penge-Conjuncturer skulle være permanent. Det er ikke Regjeringens Afgt i nærværende Sæsson at forelægge noget som helst yderligere Jernbaneforslag.

Ischering: Det forekommer mig, at det er Synd at friste den ærede Minister længere frem paa denne Bane; hans ulykkelige Kjærlighed har kun skabt et Embryon eller rettere en Abort. Sid hans Kjærlighed igjen maa